

Sygn. akt II Ka 666/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia (del.) Paweł Mądry
Protokolant:	sekr. sądowy Kinga Ambroziak vel Mrozowicz

przy udziale prokuratora Adriana Wysokińskiego

po rozpoznaniu w dniach 14 listopada 2023 r. i 13 grudnia 2023 r.

sprawy **C. M.**

oskarżonego z art. 178a § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 30 czerwca 2023 r. sygn. akt II K 1496/22

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. R. kwotę 1008 złotych (w tym 188,49 złotych podatku VAT) tytułem kosztów niepłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze określając, że wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 666/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

6.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 30 czerwca 2023r. w sprawie II K 1496/22

6.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

6.3. Granice zaskarżenia**6.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

6.1.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

6.4. **Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

6.5. Ustalenie faktów

6.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1	C. M.	w toku postępowania przygotowawczego (...).D.44.2018, później VIII K 359/18) oskarżonemu przedstawiono zarzut popełnienia czynu z art. 178a § 4 kk, do którego popełnienia C. M. początkowo się przyznał i w tym zakresie złożył wyjaśnienia	kopie protokołów przesłuchania w charakterze podejrzanego	k. 184-185 k. 187-188 k. 190-191
kopie postanowień o zmianie zarzutów	k. 186 k. 189			
2.1.1.2	C. M.	oskarżony został osobiście zawiadomiony o pierwszym terminie rozprawy w sprawie VIII K 359/18	kopia zawiadomienia	k. 192
2.1.1.3	C. M.	- oskarżony nie stawiał się na pierwszy termin	kopia protokołu rozprawy	k. 193

		<p>rozprawy w sprawie VIII K 359/18, a następnie nie był obecny na ogłoszeniu wyroku wydanego w tej sprawie;</p> <p>- oskarżony nie został pisemnie zawiadomiony o treści wyroku</p>		
2.1.1.4	C. M.	<p>- oskarżony nie stawiał się dobrowolnie do odbycia kary pozbawienia wolności wymierzonej mu wyrokiem wydanym w sprawie VIII K 359/18</p> <p>- oskarżony był poszukiwany przez policję w celu doprowadzenia go przymusowo do zakładu karnego</p>	kopie dokumentów	k. 194-197
6.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1	-----	-----	-----	-----

6.6. Ocena dowodów

6.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.1	kopie dokumentów z akt sprawy VIII K 359/18	wiarygodność dokumentów nie budzi wątpliwości

6.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	1. zarzut naruszenia przepisów prawa procesowego, mogącego mieć wpływ na treść orzeczenia tj. art. 7 kpk polegającego na dokonaniu dowolnej, a nie swobodnej oceny przez Sąd materiału dowodowego i uznanie oskarżonego za winnego zarzucanego mu czynu, pomimo braku dowodów i świadków potwierdzających, kiedy dokładnie doszło do spożycia alkoholu przez oskarżonego - czy podczas postoj, czy wcześniej, a nadto w sytuacji	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>gdy wg relacji świadków oskarżony znajdował się już pod wpływem alkoholu, podjął próbę ruszenia, w ramach której miał pokonać jedynie ok. 1 metr, co nie pozwala na jednoznaczne stwierdzenie, że oskarżony poruszał się w ruchu lądowym pod wpływem alkoholu, a winno być jedynie zakwalifikowane jako wykroczenie z art. 90 § 2 kw, tj. tamowania i utrudniania ruchu, za które oskarżony został już skazany w ramach postępowania wykroczeniowego toczącego się pod sygn. akt II W 1506/22 Sądu Rejonowego w Siedlcach II Wydział Karny,</p> <p>co w konsekwencji doprowadziło do</p> <p>2. błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mających wpływ na jego treść, wyrażających się w dowolnym przyjęciu, iż C. M. prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy w czasie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, wskutek czego dopuścił się zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 4 kk</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>- obrońca podnosząc zarzut dokonania dowolnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego stwierdził, że Sąd I instancji dokonał oceny dowodów bez uwzględnienia wszystkich aspektów sprawy, a w konsekwencji doszło do przyjęcia błędnych ustaleń faktycznych. Zdaniem obrońcy, brak jest w sprawie jednoznacznych dowodów na to, kiedy oskarżony spożywał alkohol, tj. przed czy</p>		

po zatrzymaniu pojazdu. Podnosząc taki zarzut obrońca jednak nie uzasadnił szerzej swego stanowiska w treści apelacji. Tymczasem Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazał, że oskarżony spożył alkohol zanim wsiadł do samochodu marki C. i zatrzymał pojazd na skrzyżowaniu. Zdaniem Sądu Okręgowego, w sprawie nie przeprowadzono żadnego dowodu, na podstawie którego można byłoby przyjąć za obrońcę, że oskarżony spożywał alkohol po zatrzymaniu pojazdu na skrzyżowaniu. Tej okoliczności nie przedstawił żaden świadek ani nawet oskarżony w swych wyjaśnieniach. Z tych powodów należy uznać zarzut obrońcy za nieuzasadniony i czysto polemiczny z prawidłowymi ustaleniami faktycznymi przyjętymi przez Sąd Rejonowy.

- za bezzasadne należy uznać stwierdzenie obrońcy, iż „oskarżony pokonał jedynie ok. 1 metra, co nie pozwala na jednoznaczne stwierdzenie, że poruszał się on w ruchu lądowym pod wpływem alkoholu”. Sąd Okręgowy nie zgadza się z poglądem obrońcy, że kierowanie samochodem na odcinku drogi o długości ok. 1 metra stanowi wyłącznie „próbę ruszenia”. W tym zakresie Sąd Okręgowy podziela pogląd prawny Sądu I instancji, iż doszło w sprawie do wyczerpania znamion czynu z art. 178a kk w formie stadialnej dokonania tego czynu, ponieważ zachowanie oskarżonego było działaniem przekraczającym znaczenie „próby ruszenia” samochodem. Nadto z zeznań A. J. wynika wprost, że oskarżony – obudzony przez funkcjonariuszy Policji – „przejechał kawałek tym samochodem” (k. 116). Bezzasadne są zatem wątpliwości

obrońcy co do tego, czy „oskarżony faktycznie poruszał się pojazdem, czy tylko próbował ruszyć”.

- osobnego rozważenia wymaga zarzut obrońcy (odwołujący się do wyjaśnień oskarżonego), iż nie ma w sprawie dowodów na to, że oskarżony był świadomy nałożonego na niego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Istotnie, zarówno w toku tego postępowania karnego, jak również w toku postępowania wykonawczego prowadzonego w sprawie VIII K 359/18, oskarżony konsekwentnie zaprzeczał, aby wiedział o treści wydanego wobec niego wyroku w sprawie VIII K 359/18, w tym o orzeczeniu wobec niego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Analiza akt sprawy VIII K 359/18 prowadzi do wniosku, że akta te nie zawierają żadnego dokumentu, na podstawie którego należałoby uznać, że oskarżony został zapoznany z treścią wyroku wydanego w sprawie VIII K 359/18. Nadto z tych akt można wysnuć wniosek, że oskarżony opuścił terytorium RP zanim zapadł wyrok skazujący w tamtej sprawie, a korespondencja przesyłana na adres zamieszkania oskarżonego w Polsce nie była doręczana oskarżonemu ani innej uprawnionej osobie. Niemniej Sąd Okręgowy nie uznaje za uzasadnione twierdzenia oskarżonego o tym, że nie miał świadomości wydania wobec niego wyroku skazującego. Przed wszystkim C. M. został trzykrotnie przesłuchany w charakterze podejrzanego w toku postępowania przygotowawczego w tamtej sprawie. W czasie przesłuchania został mu przedstawiony zarzut popełnienia czynu z art. 178a § 4 kk, zaś oskarżony początkowo

przyznał się do jego popełnienia i złożył w tym zakresie wyjaśnienia. Z tego powodu należy przyjąć, że oskarżony – zawiadomiony o pierwszym terminie rozprawy w sprawie VIII K 359/18 – miał świadomość nie tylko toczącego się postępowania karnego wobec niego o czyn z art. 178a § 4 kk, ale także nieuchronność orzeczenia wobec niego, w przypadku wydania wyroku skazującego, obligatoryjnego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych dożywotnio. Na tej podstawie należy zatem przyjąć, że oskarżony kierując samochodem w ruchu drogowym w dniu 31 lipca 2022r. co najmniej godził się na to, że narusza w ten sposób środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych niechybnie orzeczonego wobec niego w sprawie VIII K 359/18, a zatem kierując samochodem w dniu 31 lipca 2022r. przewidywał możliwość popełnienia czynu z art. 178a § 4 kk. Na marginesie należy dodać, że powyższe ustalenie Sądu Okręgowego nie skutkowało potrzebą zmiany opisu czynu przypisanego oskarżonemu wyrokiem Sądu Rejonowego, gdyż w opisie tego czynu nie wskazano postaci zamiaru sprawcy.

- wobec bezzasadności zarzutu dotyczącego oceny dowodów należało także za bezzasadny uznać wtórny zarzut błędu w ustaleniach faktycznych. Sąd Rejonowy przeprowadził na rozprawie dowody, na podstawie których zasadnie ustalił, że oskarżony swym zachowaniem wyczerpał znamiona zarzuczonego mu czynu.

Wniosek		
wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego C. M. od zarzucanego mu czynu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwiężle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
bezzasadność zarzutu warunkowała brak podstaw do uwzględnienia wniosku apelacji		
3.2.	z ostrożności procesowej, w sytuacji gdyby Sąd Okręgowy nie podzielił w/ w zarzutów, zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonego C. M. kary 10 miesięcy pozbawienia wolności, przy wymiarze której Sąd pominął lub nie nadał właściwego znaczenia istotnym okolicznościom łagodzącym występującym w przedmiotowej sprawie, mającym wpływ na wymiar kary, takim jak: pokonany przez oskarżonego bardzo krótki dystans od rozpoczęcia jazdy do zatrzymania (ok. 1 metra) obejmujący w zasadzie bardziej próbę ruszenia, niż właściwego poruszania się, nie wyrządzenie przez oskarżonego żadnej wymiernej szkody, a zatem brak wystąpienia ujemnych następstw popełnionego przestępstwa, małe natężenie ruchu na drodze wiejskiej, którą poruszał się oskarżony, poniesienie już częściowych konsekwencji prawnych za inkryminowane zdarzenie w ramach postępowania toczącego się pod sygn. akt II W 1506/22 Sądu Rejonowego w Siedlcach II Wydział Karny w ramach, którego skazano	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	oskarżonego za tamowanie ruchu będąc w stanie nietrzeźwości; co powinno skutkować orzeczeniem kary w minimalnym wymiarze	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
obrońca podnosząc zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności uznał, że Sąd I instancji pominął lub nie nadał właściwego znaczenia istotnym okolicznościom łagodzącym. Zdaniem obrońcy, na korzyść oskarżonego przemawia to, że przejechał bardzo krótki dystans, nie wywołał poważnego zagrożenia dla bezpieczeństwa publicznego ani nie wyrządził swym zachowaniem szkody, zaś natężenie ruchu drogowego było w czasie zdarzenia bardzo małe. Tymczasem Sąd Rejonowy uzasadniając dokonany wymiar kary wskazał, że za orzeczeniem kary 10 miesięcy pozbawienia wolności przemawiał znaczny stopień winy oskarżonego i szkodliwości społecznej czynu. Trafnie zauważył Sąd Rejonowy, że oskarżony był w przeszłości wielokrotnie karany za tożsamy rodzajowo czyn, a mimo to nie poprawił swego zachowania. Nadto, gdyby nie interwencja policji, oskarżony kontynuowałby jazdę w stanie nietrzeźwości. Dodatkowo, zdaniem Sądu Okręgowego, znajdowanie się samochodu oskarżonego na skrzyżowaniu dróg stanowiło realne niebezpieczeństwo i mogło mieć bardzo poważne konsekwencje dla innych uczestników ruchu drogowego. Oceniając zatem wszystkie okoliczności łagodzące jak i obciążające należy uznać, że kara		

pozbawienia wolności orzeczona w tej sprawie nie ma cech kary nadmiernej, rażąco surowej.	
Wniosek	
wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej kary i orzeczenie wobec oskarżonego C. M. minimalnego wymiary kary za popełnienie przypisanego mu czynu z art. 178a § 4 kk	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
bezzasadność zarzutu warunkowała brak podstaw do uwzględnienia wniosku apelacji	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
6.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1	Przedmiot utrzymania w mocy
cały wyrok	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	

bezzasadność zarzutów apelacji i brak okoliczności uwzględnianych przez sąd odwoławczy z urzędu	
6.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

6.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
6.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
5.3.1.1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

5.3.1.4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia	

6.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	

6.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
-----	-----
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II III	<p>- Sąd Okręgowy uwzględnił wniosek obrońcy i na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze w zw. z § 17 ust. 2 pkt 4 i § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądził na rzecz obrońcy koszty nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym. Wysokość tych kosztów została ustalona na podstawie § 11 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie z uwagi na treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 grudnia 2022r. w sprawie SK 78/21 oraz podwyższona z uwagi na dwa terminy rozprawy odwoławczej.</p> <p>- apelacja obrońcy oskarżonego okazała się w całości bezzasadna, zatem z mocy art. 636 § 1 kpk oskarżony</p>

winien ponieść koszty sądowe w całości, jednakże mając na uwadze jego trudną sytuację majątkową Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk zwolnił go w całości od zapłaty kosztów sądowych, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	cały wyrok		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana